

Partier, kan vinde Klarhed over, ad hvilke Veje og ved hvilke Midler, vi kan naa frem mod Maalet. For mit Vedkommende har jeg aldrig gjort mig skyldig i en saadan Taabelighed, som at kræve Beviser for, at et Arbejde, der helt og holdent hører Fremtiden til, skal lykkes; det Bevis kan kun Fremtiden give; men jeg har spurgt om, hvorledes man har tænkt sig at gøre et Arbejde uden for Partierne. Jeg synes ikke, Spørgsmaalet er urimeligt. Hævder man, at man vil virke for en Sag, er det rimeligt, at man bliver spurgt om, paa hvilken Maade, man har tænkt sig at gøre det.

Endelig — er det rigtigt, naar der er Tale om upartisk politisk Oplysning, at komme med Udtalelser, der kan tydes, som om de Kvinder i Dansk Kvindesamfund, der slutter sig til de politiske Partier, er ligegyldige, vrangvillige eller endog fjendtligsindede overfor en saadan Oplysning. Naar og hvor har vi vist en Holdning, der kan retfærdiggøre en saadan Beskyldning. Har vi ikke været med i det upartiske Oplysningsarbejde, som Dansk Kvindesamfund har øvet i Fortiden, og har der blandt os været virket for, at dette Arbejde skulde høre op i Fremtiden. Har vi ikke tvært-

imod været ivrige for, at netop det Arbejde skal fortsættes, fordi vi ved, at vi altid vil trænge haardt til den upartiske Oplysning, vi kan faa, enten vi saa staar i eller udenfor Partierne. Men naar det er Tilfældet, er der saa Grund til i den Sammenhæng at tale om: „at de ny Stier kommer vi, Rebeller vel til at træde ene“, og at stille de „autoritetstro“, der gaar ad den „slagne Landevej“ i Modsætning dertil. Mon det i det hele taget ikke vil være heldigt at være lidt forsigtig med stadig at fremhæve, at man selv og Meningsfæller vandrer ad de ensomme, utraadte Stier, mens alle, der har en anden Mening, gaar ad den slagne Landevej. Skal vi ikke overlade til vore Efterkommere at dømme om, hvem af de to Parter, der traadte de tornede Stier, og hvem der gik den slagne Landevej. Maaske de kommer til det Resultat, at vi alle har talt om nye Stier uden at træde eller bane dem.

Ja, jeg har adskilligt mere paa Hjerte, men det faar være til en anden Gang; der er bare Ordet „autoritetstro“. Brugen af det er ret mærkelig; alle Fortolkninger og Udtydninger til Trods har det en lidt foragtelig Klang, der passer godt til „den slagne Landevej“ i Modsætning til „de nye Stier“.

Er det ikke et Spørgsmaal, hvem der er mest „autoritetstro“, den, der hænger ubrødelig fast ved det Dogme, at alt, hvad der har med Parti at gøre, er af det onde, og saa er man færdig med den Ting, eller den, der med aabne Øjne for de Brøst, et Parti har, gaar ind i det i Tro til, at der kan gøres et Arbejde der. Tror De ikke, Frk. Daugaard, at der findes lige „autoritetstro“ Sjæle i begge Lejre; der er vist kun lidet Grund til at knytte dette Ord saa lidt som Ordet „Rebel“ til den ene eller den anden af de to Opfattelser.

Karen Johansen.

Holstebro, d. 6.—9.—16.

Svar til Karen Johansen.

Det Spørgsmaal, Karen Johansen indledede paa D. K.s Aarhusmøde, er altsaa et helt andet end det Spørgsmaal, der blev rejst og diskuteret her i Bladet i Maanederne forud for Mødet, og som jeg ogsaa troede, det var Meningen at forhandle ved Landsmødet i Aarhus.

(Fortsættes Side 242.)

som Eders Majestæt har grundet og lader bestyre ved Pastor Grundtvig, saaledes er i bedste Hænder for at svare til den veldædige Hensigt, den ifølge den Os forelagte Plan er givet. Vi har i Betragtning heraf ved Allerhøjeste Reskript af Dags Dato til vort danske Kancellie befalet, at denne Skole ikke skal være det ellers lovbejalede Tilsyn af Sognets Skolekommission, og af Skoledirektionen i København underkastet. Ved herom at underrette Eders Majestæt tilhønsker Vi Asylskolen Guds Velsignelse, ligesom Vi skænke den vort Allerhøjeste Bifald. Vi befale Eders Majestæt i Guds høie Varetægt. — Givet i vor Residensstad København den 24. Februar 1842.

Christian R.

I 1846 flyttede Skolen til „Store Kongens Mølle“, hvor nu Raadhuspladsen er. Forskellen imellem „Dronningens Skole“ og Almueskolen kan siges at være den, at i Stedet for den tvungne Udenadslære traadte Principet: Med det levende Ord at vække Barnets Tanker. Undervisningen var aldrig trættende, det gik som en Leg, skønt vi havde Hverdags Undervisning fra Kl. 9 til 3—4; vi havde 3 Timer

Haandarbejde hver Dag med afvekslende Syning, Strikning, Lapaing og Stopning. Der blev sat en Ære i at blive saa dygtig, saa vi kunne stoppe Dronningens Lommeørklæder. Det fornøjelige forenedes med det praktiske. Vor afholdte Lærerinde, N. Nørregaard, læste højt for os, og somme-tider sang vi, saa det hørtes viden om. Det var Festdage, naar Dronningen og hendes Damer kom som Tilsyn, og vi lærte at svare frejdigt, naar Dronningen talte til os. Med Interesse fordybede Dronningen sig i alt, hvad der angik hendes Asyl og Skole; i de Breve, som er opbevarede, ser vi stadig hendes Plan i Enkeltheder. Hun har, skønt barnløs, faaet Navnet „Fattigbørns Moder“ eller „Den Kongelige Fostermoder for de Smaa“.

Aar 1865 udgik en Indbydelse fra en Kreds af Damer, som stod Dronningen nær, om at give Bidrag til „et Børnely“ for Asylet og Skolen, som Minde om, hvad Dronningen har været for fattige Børn i de 50 Aar, hun havde været i Danmark. Der indkom Bidrag fra hele Folket. Rig og Fattig gav i Stilhed. Dronningen vidste intet for Summen, 20,000 Rd., var samlet.

og Grunden paa Hjørnet af Rogens- og Tulipangade erhvervedes. Den 15. Juli 1865 nedlagde Dronningen Grundstenen, og under denne en Metalæske med Mønter, samt et egenhændig skrevet Dokument:

„Jeg og mit Hus vil tjene Herren alle vore Dage. Gud give, at Dit Ord stedse maa lyde reent og purt i dette Asyl og i denne Skole, at den hellige Aand aldrig maa forlade dem, der undervise her!“

Beskyt af Herre! hvert enkelt Barn, lad ikke et iblandt dem fortabes, men frels dem alle! Beskyt, o Herre, dette Hus for Ildsvaade og smitsom Sot. — Den 15. Juli 1865. Caroline Amalie, Enkedronning af Danmark.“

Den næste Sommer var Bygningen færdig, og 31. August 1866 fandt Indvielsen Sted. Rørt takkede Enkedronningen ved denne Lejlighed alle, der havde bidraget til at berede hende den store Glæde i hendes Livs Aften.

I Stueetagen var der Lokale for Asylet, paa 1. Sal Asylmoderens Lejlighed og Lokale for Pigeskolens 75 Elever, i øverste Etage blev indrettet den første Tjenestepigeskole for 6 Elever fra Pigeskolen. (Fortsættes).